

Пред очите му се ^{яри} ~~мъж~~аха колоната на Константина, статуята на ^{а/} Приса и трите богини, величествения купол на Света София, ~~б~~ляскавата навалица на Меза, ^{то притискане от всички страни}

Той бе причината за погубването на Ефросина и Каламодиос. ~~И~~ И не можеше да си прости това. Най-после влезе в един базар и купи подаръци за близките си.

Една тежка гривна от топази за царицата, мерджан за Слава, копринени платове за хитон и руба на майка си, играчки за Мария, Иоан и Александър, самурени шапки за Петра и Асена.

Угодливият сириец разгръщаше пред чужденеца съкровищата на джуканчето си и бърбеше непрекъснато за последните новини, които кръстосваха из столицата.

- Августа Ефросина снощи изпъдила от Влахерна войводата Мануил. Изглежда, че сега стратигра^т Никифор ще бъде новият ѝ любовник. Ех, такава жена не е стояла върху престола на Света София от дните на Теофанос.

- Спомних си за една друга Ефросина - каза небрежно Иванца, като въртеше между пръстите си едно бисерно ^{из т/} гиадало - знаеш ли какво стана с оная прокута хетера, кира Ефросина, где-то имаше дворец при...

- О, как да не занм! - извика бърливият търговец. - Нали за оня варварски княз тя си изпати. - Да, да, не е хубаво, когато хетерите се влюбват като млади девойки...

- Е, какво стана с нея? - попита нетърпеливо князът.

- Какво стана... Изведнъж един ден кира Ефросина изчезна. Никой не е видя повече. Ни да Хиподрума, ни на черква, ни из базарите, ни из улиците... Дворецът ѝ продадоха на търг. Някои смятат, че Исак е заповядал да я удушат и да я хвърлят в Босфора. Но аз не вярвам. Трябва да я е заточил някъде из Пропонтидските острови.